

DHAMMAPADA

TIPITAKA TEOS
Tlk Linnart Mäll

XXVI VAIMULIK

383. Lõika läbi voolus, mine edasi ja hülga himud, vaimulik! Kui saad aru meeleolude kaduvusest, siis tead ka Tekkimatut, vaimulik!
384. Kui vaimulik on kahes seadmuses jõudnud teisele kaldale, siis langevad temalt, teadjalt, kõik ikked.
385. Ma nimetan vaimulikuks kartmatut ja kammitsematut, kelle jaoks ei ole ei seda kallast ega teist kallast ega ka mõlemat koos.
386. Ma nimetan vaimulikuks mõtlevat, kiretut ja rahulikku, kes teeb seda, mida on vaja teha, kelles ei ole meelemürke ja kes on jõudnud ülimesse.
387. Päike särab päeval, kuu kumab öösel, sõdur särab lahingus, vaimulik särab mõtluses. Virgunu aga särab kirkalt alati, nii päeval kui ka öösel.
388. Pahedest lahti saanut nimetatakse vaimulikuks, rahu elajat nimetatakse erakuks, seda, kes on ennast kõntsast puhastanud, kutsutakse erakränduriks.
389. Vaimulikku ei tohi lüüa, kuid ka vaimulik ei tohi ennast valla lasta! Häbi vaimuliku lööjale, veel suurem häbi aga sellele, kes laseb ennast valla!
390. Vaimulikule ei ole midagi paremat, kui hoida oma meel eemal meeldivast. Kuivõrd ta vägivaldsusest üle on, niivõrd ta vabaneb kannatusest.
391. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes ei tee halba ei ihu, jutu ega meelega, seda, kes valitseb täielikult neid kolme seisundit.
392. Nii nagu vaimulik austab ohvrituld, on vaja hardalt austada seda, kellelt oleme õppinud Täiuslikkude Virgunute kuulutatud Seadmust.
393. Ei sassis juuksed, päritolu ega sünnipära tee kedagi vaimulikuks. Kelles on tõde ja Seadmus, see on puhas, see on vaimulik.
394. Sa arutu, mis kasu on sul sassis juustest? Mis kasu nahast ürbist? Sa hoolid vaid välisest ega näe, et su sees on padrikud.
395. Ma nimetan vaimulikuks üksipäini metsas elavat mõtluses viibijat, kes kannab tolmuseid räbalaid ja on nii kõhn, et sooned naha alt välja paistavad.
396. Kuid ma ei nimeta kedagi vaimulikuks ema päritolu järgi. Kellel on midagi, seda nimetan 'oo-ütlejaks'. Ma nimetan vaimulikuks seda, kellel ei ole midagi ja kes ei võta midagi.
397. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes on läbi lõiganud kõik kammitsad ega värise hirmust ning on kiindumused jätnud ja taklemisest vaba.
398. Ma nimetan vaimulikuks Virgunut, kes on puruks rebinud nuudi, rihma ja ahela kõige selle juurde käivaga ning on ületanud takistused.
399. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes süütuna suudab taluda solvanguid, karistusi ja vangistust, seda, kelle väeks ja jõuks on kannatlikkus.
400. Ma nimetan vaimulikuks vihkamisest vaba, oma kohuseid täitvat, kõlbelist, kiretut, ennast ohjeldanut, kellele see keha on viimne.
401. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes ei liibu naudingute külge, nii nagu vesi ei liibu lootoselehe ja sinepiiva naasklitera külge.
402. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes juba siin on vabanenud iketest ja koorma maha pannud ning kes mõistab oma kannatusest jagu saada.
403. Ma nimetan vaimulikuks ülima eesmärgini jõudnud sügavalt mõistvat arukat, kes oskab vahet teha õige tee ja vale tee vahel.
404. Ma nimetan vaimulikuks väheste soovidega koduta rändurit, kes ei seo ennast ei majaperemeeste ega ka nendega, kellel maja ei ole.
405. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes ei tarvita vägivalda olendite kallal, olgu need siis paiksed või liikuvad, ning ei tapa ega põhjusta tapmist.
406. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes vaenutsejate seas on sõbralik, vägivaldsete seas rahumeelne ja ahnete seas ahnusetu.
407. Ma nimetan vaimulikuks seda, kellelt kirg, viha, ülbus ja silmakirjalikkus langevad niisama kergesti küljest kui sinepiiva naaskliteralt.
408. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes kedagi solvamata räägib malbelt teistele õpetlikke tõesõnu.
409. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes siin maailmas ei võta seda, mida ei ole antud, olgu see siis pikk või lühike, väike või suur, meeldiv või vastumeelne.
410. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes ei taha midagi ei siinilmas ega teises ilmas, kes on soovideta ja iketeta.
411. Ma nimetan vaimulikuks seda, kellel ei ole panipaika, kelle teadmine on vabastanud kahtlustest ja kes on sukeldunud surematusse.
412. Ma nimetan vaimulikuks kurbusetu, kirgedeta ja puhast inimest, kes on ületanud mõlemad kütked – pälvimused ja patud.

413. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes on nagu kuu kõntsata, puhas, selge ja hele ning kes on lahti saanud rõõmust olemasolu üle.

414. Ma nimetan vaimulikuks puudusteta ja kahtlusteta mõtluses viibijat, kes on saanud üle sõgestavast ja raskelt käidavast sansaara porisest rajast ning on pääsenud vastaskaldale, seda, kes millestki sõltumata on nirvaanasse vaibunud.

415. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes kõikidest himudest loobununa rändab kodutuna, seda, kelles himu olemas olla on hääbunud.

416. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes kõikidest janudest loobununa rändab kodutuna, seda, kes on lahti saanud janust olemasolu järele.

417. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes on jätnud inimikked ja saanud üle ka jumalikkudest iketest, seda, kes on lahti saanud kõikidest iketest.

418. Ma nimetan vaimulikuks rahunenud ja meeleplekkidest vaba, kõik maailmad võitnud kangelast, kes on hüljanud nii meeldiva kui ka ebameeldiva.

419. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes teab kõike olendite surmast ja sünnist ning kes on sõltumatu Virgunu-Hüvesläinu.

420. Ma nimetan vaimulikuks meelemürkideta väarikat, kelle teed ei mõista ei jumalad, inimesed ega haldjad.

421. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes ei sõltu ei minevikust, tulevikust ega ka olevikust. Temal ei ole midagi ja ta ei võta midagi.

422. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes on tarmukas, üllas, julge, tark, võidukas, puudusteta, puhastunud Virgunu.

423. Ma nimetan vaimulikuks seda, kes teab oma eelmist asupaika, seda, kes näeb taevast ja allvaldasid, seda, kes on jõudnud sündide lõppu, seda täiuslike teadmistega tarka, kes on saavutanud kõik saavutatavad täiused.